

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Y. R.**, zastoupené JUDr. Zdeňkem Svobodou, advokátem se sídlem Žižkova 4, Cheb, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2005, sp. zn. 65 Az 156/2005,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo zastaveno řízení ve věci žaloby proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 18. 5. 2005, č. j. OAM-749/VL-10-05-2005. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovatelce neudělil azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR.

Důvodem zastavení řízení krajským soudem bylo zpětvzetí podané žaloby stěžovatelkou.

Stěžovatelka v kasační stížnosti nepopírá, že svoji žalobu vzala v řízení před krajským soudem zpět a proto ani netvrdí, že by krajský soud rozhodl nesprávně. Tvrdí však, že ke zpětvzetí žaloby přistoupila proto, že se domnívala, že odpadly důvody, pro které se obávala návratu do vlasti, nicméně později se od svých příbuzných dozvěděla, že tyto důvody trvají i nadále.

Proto stěžovatelka navrhuje zrušit napadené usnesení krajského soudu.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti. Pouze přípustná kasační stížnost totiž může být projednána in merito.

Podle ustanovení § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“) je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést

(§ 106 s. ř. s.). Z podstaty věci (jde o návrh na zrušení pravomocného rozhodnutí soudu) vyplývá, že důvody kasační stížnosti směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [písm. a) § 103 odst. 1 s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [písm. b) citovaného ustanovení], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatelka v kasační stížnosti nijak nenapadá ani postup správního orgánu (žalovaného) v řízení správním či nedostatky jeho rozhodnutí, pro které by měl soud takové rozhodnutí zrušit, a stejně tak nenapadá ani postup krajského soudu či nedostatky jeho rozhodnutí.

Jestliže tedy stěžovatelka toliko poukazuje na to, že se při zpětvzetí žaloby zmýlila, neboť později nabyla informace o tom, že azylové důvody i nadále trvají, uvádí zjevně jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s., a zatěžuje tak kasační stížnost vadou, která způsobuje, že taková kasační stížnost je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná (obdobně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2004, sp. zn. 4 Azs 58/2004).

Nejvyšší správní soud proto za použití § 104 odst. 4 s. ř. s., § 120 s. ř. s. ve vztahu k § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu